

Alchymie

Zjednodušeně by se dalo říci, že **alchymie je nauka o přeměnách nejen hmoty, ale i duše**. Alchymie je pozůstatkem jakési dávné univerzální přírodní vědy, která zkoumala makrokosmos (svět) a mikrokosmos (člověka) a jejich vzájemné působení. Alchymie si uvědomuje vzájemnou neoddělitelnost makrokosmu od mikrokosmu. Svět působí na člověka a člověk působí na svět, přetváří jej podle svých představ. Alchymii můžeme definovat i takto: **alchymie je hledání moudrosti a alchymistovým cílem je sebezdokonalení**.

Pierre de Lasenic definuje alchymii takto: "*Alchymie jest hermetická nauka o životě hmoty, jejím vývoji a jejích přeměnách.*"

Alchymie je především filosofií.

Jeden z mnoha dalších omylů je, že se alchymie se považuje za předchůdkyni dnešní chemie. Tento názor způsobili nevědomí praktikanti, kteří ve svých pokusech, ve snaze získat Kámen Mudrců, náhodně objevili velké množství velmi užitečných chemikálií a prvků. Podle jiných názorů, slovo *chemie* i *alchymie* pochází ze staroegyptského slova *keme*, které znamená hlínu, ve významu úrodné půdy. Původ slova je také spojován se starým hebrejským názvem Egypta *Chemia*, *Kemia* - *Černá země*, úrodná prst'.

Nejstarším a prvním zakladatelem, otcem alchymie, je staroegyptský **Thovt**, řecky **Hermes Trismegistos**, který je zakladatelem "*hermetického umění*" - *ars hermetica* - tzv. tajné vědy. K dalším známým alchymistům patří:

- **Zosimus z Panopole**, který žil koncem třetího století po Kristu, je autorem jedněch z prvních dochovaných alchymistických spisů. Jsou to tyto manuskripty: "*O síle a složení vod*" a "*O posvátném umění vyráběti zlato a stříbro*".
- **Geber**, Džábir (721–817), je velikánem období arabské alchymie, kterou Arabové zdědil od Egyptanů a nazývali ji *posvátné* nebo *kněžské umění*. Geber je autorem spisu *Suma dokonalosti magisterií* (*Summa perfectionis Magisterii*) z jeho dalších spisů je to např.: *Alchymia Geberi*, *Liber investigationis magisterii*.
- **Albert Veliký** (Albertus Magnus, 1193–1280), mnich, velký německý učenec a alchymista.
- **Raymondus Lullus** (1235–1315), španělský františkánský mnich, autor *Theorica et practica* a dalších významných spisů.
- **Nikolas Flamel** (1330–1417), Francouz, který se podle pověsti přípravy Kamene Mudrců naučil ze starého alchymického traktátu, který našel a tak přišel k nesmírnému bohatství, jež ale věnoval na dobročinné účely.
- **Paracelsus** (1493–1541) Alchymie dosáhla snad největšího vrcholu ve vynikající postavě Paracelsa ze šestnáctého století. Phillipus Aureolus, (vl. jménem Theophrastus Bombastus von Hohenheim, 1493–1541) studoval účinek chemických látek na člověka. Paracelsus je zakladatelem iatrochemie (řecky *iatros* = lékař), zavedl do praxe jako léky řadu chemických prvků a sloučenin, jako jsou např. olovo, síra, síran měďnatý a draselný, arzén atd.

Hlavní potíže při studiu alchymistických spisů působí interpretace symboliky. Zdá se být téměř nemožné vnést do souladu takové množství rozličných obrazů a protiřečících si textů, které působí nesmírně zmateně a chaoticky, a čtenáře pak uvádějí do duševního zmatku.

Ve většině knihách pojednávajících o alchymii (a i některých alchymických knihách) se píše, že kromě Kamene Mudrců se alchymie zabývá i dalšími problémy, nejčastěji bývá uvedeno těchto 8 bodů:

1. Příprava alkahestu, neboli univerzálního rozpouštědla.
2. Separace tzv. "ducha světa", látky nasycené všemi planetárními vlivy a oživující osláblou hmotu.
3. Problém quintessence, tedy extrakce působivých částí látek z rostlin, kovů atd.
4. Aurum potabile (pitné zlato), energetický lék propůjčující tělu maximální odolnost vůči všem nemocem.
5. Elixír života, látka způsobující omlazení organismu a prodloužení života.
6. Příprava hermetických léků v nejširším slova smyslu.
7. Palingeneze, tj. rekonstrukce organismů z jejich popela.
8. Homunkulus - vytvoření živé bytosti, respektive člověka.

Kámen Mudrců je substance červené barvy, podoby malých zrnků či krystalků, majících vzhled skla. V této formě se používá jako velmi účinný lék (rozpustí se v lihu a tento roztok se užívá po několika kapkách v troše vína), který však nesmrtelnost nezajišťuje.

Projekční (transmutační) prášek se dá získat speciální operací, nazývanou fermentace přírodním zlatem. V této podobě má vzhled žlutého, oranžového či načervenalého neprůhledného prášku. Právě tento prášek má schopnost transmutovat "obyčejné" kovy ve zlato. Z historie je známo několik svědectví o použití tohoto prášku, kdy alchymista vyrobil zlato obvykle před zraky panovníka. protože však obvykle nedokázal proces zopakovat, skončil jako podvodník v žaláři...

Alchymista se tedy snaží o dosažení moudrosti a usiluje o sebezdokonalení. Alchymie zastává názor, že vše souvisí se vším a vše na sebe vzájemně působí, že vše se zdokonaluje a vyvíjí, a že člověk může jistými postupy urychlit toto zdokonalování sama sebe i hmoty, se kterou pracuje, za pomoci katalyzátoru – Kamene Mudrců